

prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul Briceni)

judecător: Procopișina Aurelia

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți

judecători: Stela Procopciuc, Elena Grumeza, Adriana Garbuz

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic, Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de SC ”Linavan” SRL, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC ”Linavan” SRL către Biroul Vamal Briceni privind anularea actului de inspecție din 14.06.2016, anularea declarației vamale DV-2 și declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor DVV-2, cu menținerea declarației vamale DV-1 și declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor în varianta inițială DVV-1, revizuirea modului de calculare a plăților vamale potrivit metodei nr.1, restituirea sumei încasate excedentar, încasarea prejudiciului nepatrimonial și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 august 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către SC ”Linavan” SRL și menținută integral hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 20 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 22 iulie 2016 reclamantul SC „Linavan” SRL a înaintat în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Briceni privind anularea actului de inspecție din 14.06.2016, anularea declarației vamale DV-2 și declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor DVV-2, cu menținerea declarației vamale DV-1 și declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor în varianta inițială DVV-1, revizuirea modului de calculare a plăților vamale potrivit metodei nr.1, restituirea sumei încasate excedentar, încasarea prejudiciului nepatrimonial și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la data de 14.06.2016, SC ”Linavan” SRL, pentru trecerea frontierei a mărfii importate din Ucraina, a depus la organul vamal declarația vamală electronică de import definitiv, anexând pachetul de documente, care sunt obligatorii, în conformitate cu Ordinul Serviciului Vamal nr. 01-1 din 04.01.2016 cu privire la lista actelor necesare la efectuarea controlului documentar și art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997.

Menționează că, indiferent de faptul că, declarantul a prezentat setul de acte necesare pentru determinarea valorii mărfii în vamă, colaboratorul vamal a refuzat calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1, motivând că documentele prezentate nu sunt suficiente

pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că marfa importată prezintă risc de subevaluare.

Susține că, ulterior au fost prezentate actele suplimentare pentru a exclude calcularea valorii în vamă a mărfii după o altă metodă decât metoda I, însă Biroul Vamal Briceni a aplicat eronat o altă metodă și a fost întocmit act de inspecție din 14.06.2016, în care a indicat existența unor suspiciuni de subevaluare, majorând valoarea mărfii în vamă cu 23 260,92 lei, cu calcularea plăților vamale excedentare în sumă de 4763,83 lei din marfa importată în valoare de 1663,50 USD, cu utilizarea metodei de rezervă nr.6.

Consideră că, contrar prevederilor Codului vamal și Legii cu privire la tariful vamal, Biroul Vamal Briceni neîntemeiat a majorat valoarea mărfii în vamă, fără a fi verificate actele prezentate, astfel, nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate după o altă metodă, iar calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă de 4763,83 lei din marfa importată în valoare de 1663,50USD contravine Codului Vamal al RM și Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997.

În astfel de condiții, consideră că Biroul Vamal Briceni urmează să recalculeze valoarea mărfurilor importate de SC „Linavan” SRL la data de 14.06.2016, în conformitate cu art. 11 Legea cu privire la tariful vamal, reieșind din suma de 1663,50 USD, cu restituirea sumei încasate excedentar în valoare de 4763,83 lei, ceea ce constituie diferența dintre sumele încasate conform DVV-1 și DVV-2.

Susține că, prin acțiunile ilegale ale inspectorului Biroului Vamal Briceni au fost lezate drepturile și interesele întreprinderii, cauzându-i un prejudiciu nepatrimonial, care urmează a fi reparat din contul Biroului Vamal Briceni prin încasarea sumei de 5000,00 MDL în beneficiul SC „Linavan” SRL.

Solicită anularea actului de inspecție din 14.06.2016, emis de către Biroul Vamal Briceni în cazul importării mărfii lemnoase de către SC „Linavan” SRL, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizata DVV-2) cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizata DVV-1); obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată de către SC „Linavan” SRL potrivit metodei 1; încasarea de la Biroul Vamal Briceni în folosul SC „Linavan” SRL sumei de 4763,83 lei MDL, ceea ce constituie diferența dintre sumele încasate conform DVV-1 și DVV-2, precum și încasarea sumei de 5000,00 MDL, ca echivalent bănesc pentru reparația prejudiciului nepatrimonial cauzat prin acțiunile ilegale ale colaboratorului vamal și suma de 5000,00 MDL cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și cheltuieli aferente examinării cauzei civile.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 22 martie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de SC „Linavan” SRL a fost respinsă ca tardivă.

La 03.04.2017 SC „Linavan”, SRL a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 22 martie 2017, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 august 2017, apelul declarat de către SC „Linavan” SRL a fost respins cu menținerea integrală a hotărârii Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 22 martie 2017.

În motivarea soluțiilor adoptate, instanțele de judecată au indicat că, SRL „Linavan” a omis termenul de 10 de zile prevăzut de legislația vamală pentru contestarea actului de

inspecție. În susținerea soluțiilor sale, instanțele ierarhic inferioare au relevat prevederile art. 288 Cod vamal, care statuează că, actele administrative, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale și ale colaboratorilor vamali sunt contestate inițial la Serviciul Vamal și dispozițiile art.289 Cod vamal, care stipulează că actele administrative, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării actului sau efectuării acțiunii/inacțiunii.

Astfel, în condițiile în care, materialele pricinii atestă faptul că actele administrative contestate au fost emise de organul vamal la 14.06.2016, comunicate SRL ”Linavan” în aceeași zi, iar ultima a adresat cererea prealabilă atât Serviciului Vamal, cât și organului emitent Biroul Vamal Briceni la 27.06.2016, deci peste termenul limită în care urma să se încadreze (ultima zi fiind 24.06.2016), acțiunea reclamantului a fost respinsă, dat fiind omis termenul pentru depunerea cererii prelabile.

La 11 octombrie 2017, prin intermediul oficiului poștal, reprezentantul recurentului SC ”Linavan” SRL, avocatul Odobescu Ghenadie a depus recurs împotriva deciziei de apel, solicitând casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 22 august 2017 ca ilegală, cu emiterea unei noi decizii, potrivit căreia cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material și anume nu a aplicat corect legislația vamală în ceea ce privește prezentarea actelor pentru determinarea valorii în vamă a mărfii. Consideră că instanțele au lăsat fără apreciere argumentul reclamantului, potrivit căruia organul vamal neîntemeiat a solicitat de la declarant acte suplimentare pentru calcularea valorii în vamă, iar solicitarea documentelor suplimentare nu a fost rezultată dintr-o analiză a riscurilor de subevaluare, cu întocmirea unui raport, ceea ce a dus la utilizarea nejustificată a metodei nr. 6 de stabilire a valorii în vamă a mărfurilor și respectiv la majorarea valorii în vamă a mărfii importate.

Reprezentantul recurentului și-a exprimat dezacordul cu respingerea acțiunii din motivul omiterii termenului pentru depunerea cererii prelabile, invocând faptul că cererea prealabilă a fost depusă la data de 27.06.2016, deoarece SC ”Linavan” SRL nu a primit actul de inspecție nominalizat. Totodată reprezentantul recurentului a menționat că a făcut cunoștință cu actului de inspecție din 14.06.2016 la data de 12 octombrie 2016, la prima ședință de judecată, iar organul vamal nu a dat în termen răspuns la cererea prealabilă, din acest considerent reclamantul s-a adresat în ședința de judecată cu prezenta acțiune.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 august 2017 declarat la data de 13 octombrie 2017 se constată a fi depus în termen.

La 07 noiembrie 2017, în adresa intimatului Biroul Vamal Nord a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința depusă la 21 noiembrie 2017, prin intermediul oficiului poștal, reprezentantul intimatului, șeful Biroului Vamal Nord Igor Tropoșel a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și inadmisibil, cu menținerea deciziei Curții de Apel Bălți din 22 august 2017 și hotărârii Judecătorei Edineț (sediul Briceni) din 22 martie 2017, indicând

faptul că, motivele invocate în cererea de recurs nu conțin argumente care ar justifica afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel, ci constituie o reproducere a celor invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Susține reprezentantul recurentului că, SC "Linavan" SRL nu a respectat procedura prealabilă prevăzută de legislația vamală, cererea prealabilă fiind depusă în afara termenului de contestare a actului de inspecție prevăzut de Codul Vamal. Evidențiază că potrivit avizului poștal anexat la cererea de chemare în judecată, rezultă că SC "Linavan" SRL a expediat în adresa Serviciului Vamal cererea prealabilă la data de 27 iunie 2016, în condițiile în care termenul-limită de depunere era la data de 24 iunie 2016.

Indică reprezentantul recurentului că, actul de inspecție este un document electronic, care este plasat în sistemul Informațional ASYCUDA World și poate fi vizualizat atât de colaboratorul vamal, cât și de declarant, care perfectând declarația vamală electronică în acest sistem, poate să vizualizeze orice document ce se referă la declarația vamală pe care o perfectează.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul SC "Linavan" SRL, avocatul Ghenadie Odobescu este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul SC "Linavan" SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC, or, acesta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel. Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor invocate în cererea de apel și cererea de chemare în judecată. Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În același context, instanța de recurs menționează că, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, SC "Linavan" SRL a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere,

iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu este suficient de fundamentată și nu are vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de reprezentantul SC "Linavan" SRL în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă al R. Moldova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul SC "Linavan" SRL, avocatul Ghenadie Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Luiza Gafton